

Ročník 1961

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Cástka 31

Vydána dne 14. července 1961

Cena 40 haléřů

O B S A H :

- 69 Vyhlaška ministra zahraničních věcí o Konzulární smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Čínskou lidovou republikou
70. Vyhlaška ministra financí a hlavního arbitra Československé socialistické republiky, kterou se mění vyhláška o hmotných podnětcích na zvýšení efektivnosti investiční výstavby
71. Směrnice ministerstva financí, kterými se doplňují směrnice o odměnách a přírůžkách za hospodáření, zkvalitnění a zrychlení investiční výstavby
-

69

V Y H L Á S K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. června 1961

o Konzulární smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Čínskou lidovou republikou

Dne 7. května 1960 byla v Praze sjednána Konzulární smlouva mezi Československou republikou a Čínskou lidovou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 17. listopadu 1960 a president repub-

liky ji ratifikoval dne 21. dubna 1961. Ratifikaci listiny byly vyměněny v Pekingu dne 8. června 1961.

Podle svého článku 21 Smlouva nabyla platnosti dnem 8. června 1961.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

V z. dr. Gregor v. r.

K O N Z U L Á R N Í S M L O U V A

mezi

Československou republikou a Čínskou lidovou republikou

President Československé republiky a předseda Čínské lidové republiky se rozhodli, na základě zásad proletářského internacionálnismu a vedení snahou dále rozširovat v souladu s přání a zájmy lidu obou zemí přátelské vztahy a všeestrannou spolupráci, uzavřít tuto Smlouvu a jmenovali svými zmnocnenci

president Československé republiky
Václava Davida,
ministra zahraničních věcí,

předseda Čínské lidové republiky
Cao Jina,
mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Čínské lidové republiky v Československé
republike.

Zmnocnenci obou smluvních stran se po vzájemné výměně svých plných mocí, jež byly shledány v náležitém pořádku a v předepsané formě, dohodli na tomto:

I. Zřizování konzulátů, vysílání a přijímání konzulů

Článek 1

1. Každá ze smluvních stran může na území druhé smluvní strany zřídit generální konzuláty a konzuláty (dále jen „konzuláty“) a může vysílat generální konzuly a konzuly (dále jen „konzulové“).

2. Sídla konzulů a konzulární obvody budou určeny dohodou obou smluvních stran.

Článek 2

1. Stát vysílači vedoucího konzulátu požádá

před jeho jmenováním stát přijímající o souhlas s jeho osobou.

2. Diplomatický zastupitelský úřad vysílařského státu předá konzulský patent vedoucího konzulátu - ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu. V konzulském patentu bude označeno sídlo konzula a konzulární obvod určené dohodou obou smluvních stran.

3. Vedoucí konzulátu se ujmé své funkce po udělení exequatur přijímajícím státem.

Článek 3

1. Při přechodné neprůstomnosti nebo jiné překážce hraniči vedoucímu konzulátu vykonávat jeho činnost, při jeho odvolání nebo úmrtí může vysílařský stát zmocnit diplomatického pracovníka zastupitelského úřadu své země nebo odpovědného pracovníka vyřizujícího konzulární záležitost, toho nebo jiného konzulátu, k dočasnému výkonu funkce vedoucího konzulátu. Jinéna a původní funkce tohoto pracovníka budou předem oznámeny ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Pracovník zmocněný k dočasnému výkonu funkce vedoucího konzulátu požívá všech práv, výsad a výhod vyhrazených touto Smlouvou vedoucím konzuláti.

II. Práva, výsady a výhody konzulů

Článek 4

1. Příslušné orgány přijímajícího státu pečují o zdárný průběh služební činnosti konzulů a konzulárních pracovníků a poskytují jim při jejich služební činnosti potřebnou pomoc.

2. Konzulové požívají příslušných výsad a výhod vyplývajících z této Smlouvy a stanovených zákonem přijímajícího státu.

Článek 5

Konzulové nepodléhají ve své služební činnosti právomoci soudů přijímajícího státu.

Článek 6

Ve věcech, které se netýkají jejich služební činnosti jsou konzulové povinny dostavit se k soudům přijímajícího státu jako svědkové. Jestliže konzulové se z různých příčin nemohou dostavit, mohou vydávat svědectví v místech svého konzulátu nebo ve svém bytě nebo mohou zaslat písemnou výpověď.

Článek 7

1. Konzulární kanceláře jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu nemohou ve služebních místnostech konzulátu používat jakákoli donucovací opatření.

2. Archivy úředních spisů konzulátů jsou nedotknutelné. V archivech úředních spisů konzulátů nemohou být uschovávány soukromé dokumenty.

3. Písemnosti a telegramy odeslané a přijímané konzuly v souvislosti s jejich služební činností jsou nedotknutelné a nepodléhají kontrole.

4. Vedoucí konzulátu mohou používat šifry.

Článek 8

Konzulové mají právo na budovách konzulátu využívat znak vysílařského státu a nápis s označením konzulátu. Na budovách konzulátu a na voze vedoucího konzulátu může být vystýcována státní vlajka vysílařského státu.

Článek 9

1. Konzulové a konzulární pracovníci, pokud jsou občany vysílařského státu, jakož i jejich manželky a nezletilé děti jsou osvobozeni od osobních a věcných plnění a od příslušných daní.

2. Nemovitý majetek vysílařského státu určený k umístění konzulátu nebo k bydlení konzulů a konzulárních pracovníků je osvobozen od daní a věcných plnění.

Článek 10

Zavazadla konzulů a předměty dovážené pro jejich potřebu, jakož i předměty dovážené pro potřebu konzulátů jsou na základě vzájemnosti osvobozeny od celních poplatků ve stejném rozsahu, v jakém požívají osvobození diplomatické pracovníci a diplomatické zastupitelské úřady.

III. Právomoc konzulů

Článek 11

1. Konzulové mají právo hájit ve svém konzulárním obvodu zájmy a práva vysílařského státu, jeho občanů a právnických osob.

2. Konzulové se mohou při své služební činnosti obracet na příslušné orgány v konzulárním obvodu a žádat je o pomoc.

Článek 12

1. Konzulové mají právo vést evidenci občanů vysílařského státu, zdržujících se trvale nebo dočasně v jejich konzulárním obvodu. Předpisy smluvních stran o registraci cizích státních příslušníků zůstatí nedotčeny.

2. Konzulové mohou vydávat občanům vysílařského státu pasy. Mohou udělovat víza ke vstupu do vysílařského státu, k průjezdu nebo výjezdu z něho.

Článek 13

Konzulové mají právo konat na konzulátech, ve vlastním bytě nebo v bytě občanů vysílařského státu, jakož i na lodi nebo v letadle, které nesou vlajku vysílařského státu nebo jeho výsostné označení, tyto úkony:

1. sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti a listiny o jednosměrných právních úkonech občanů vysílařského státu;

2. přijímat, sepisovat nebo ověřovat písemná prohlášení občanů vysílařského státu;

3. sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílařského státu nebo mezi občany vysílařského státu a mezi občany přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílařského státu nebo záležitostí, jež musí být provedeny na území vysílařského státu a pokud obsahy těchto listin neodporují právním předpisům některé ze smluvních stran;

Sbírka zákonů č. 69 a 70/1961

4. ověřovat podpisy občanů vysílařského státu na písemnostech všeho druhu, ověřovat opisy, překlady a výpisy písemnosti pocházejících od orgánů, úředních osob nebo soukromých osob vysílařského nebo přijímařského státu; ověřovat podpisy a razítka orgánů nebo úředních osob vysílařského nebo přijímařského státu na listinách všeho druhu;

5. přijímat do úschovy peníze a cenné předměty občanů vysílařského státu; nesmí však tím být porušeny právní předpisy přijímařského státu;

6. jiné úkony, k nimž jsou pověřeni konzulové vysílařského státu, jestliže tyto úkony neporušují příslušné právní předpisy přijímařského státu.

Článek 14

Konzulem sepsané nebo ověřené písemnosti uvedené v článku 13 nebo jejich překlady, nemusí být v zásadě pro použití v přijímařském státě ověřeny ještě příslušným orgánem přijímařského státu, s výjimkou tehdy písemnosti, které podle právních předpisů přijímařského státu vyžadují ověření příslušného orgánu přijímařského státu.

Článek 15

Před konzuly mohou být podle zákonu vysílařského státu uzavírána manželství, jsou-li obě osoby občany vysílařského státu. Konzulové mohou osvědčovat narození nebo úmrť občanů vysílařského státu. Výše uvedené ustanovení však neruší povinnost přímo i nepřímo zúčastněných osob dodržovat příslušná právní opatření přijímařského státu.

Článek 16

Konzulové mají na základě zmocnění daného jinu vysílařskému státu právo ustanovit opatrovníka a poručníka občanům vysílařského státu. V těchto případech mohou konzulové vykonávat dozor nad opatrovnictvím a poručenstvím.

Článek 17

Konzulové mohou poskytovat pomoc lodím vysílařského státu, vstupovat ve styk s posádkou lodi a cestujcími, vydávat, potvrzovat a přezkoumávat lodní listiny, sepisovat protokol o nákladu, účelu

Z plné moci

prezidenta Československé republiky:

David v. r.

cesty a mimořádných událostech, urovnávat spory mezi velením a posádkou.

Článek 18

Jestliže v konzulárním obvodu dojde k nehodě nebo k ztracení lodi vysílařského státu, příslušné orgány přijímařského státu jsou povinny oznámit toto konzulům, sdělit jim již učiněná opatření a poskytnout jim nezbytnou pomoc při opatřeních, která činí v souvislosti s nehodou lodi.

Článek 19

1. Konzulové mohou poskytovat pomoc letadlu vysílařského státu. Konzulové se mohou obrátit na příslušné orgány přijímařského státu a poskytovat pomoc členům posádky a cestujcím.

2. Při havárii nebo nehodě letadla vysílařského státu v konzulárním obvodu mohou konzulové činit nebo požadovat opatření pro poskytnutí pomoci nebo k záchrane členů posádky a cestujcích, pro ochranu zavazadel, zboží, pošty a opravu letadla.

IV. Závěrečná ustanovení

Článek 20

Ustanovení této Smlouvy o právech a povinnostech konzulů budou stejně uplatňována ve vztahu k diplomatickým pracovníkům zastupitelských úřadů pověřeným vykonáváním konzulské funkce. Tím nejsou dotčeny diplomatické výsady a výhody těchto pracovníků.

Článek 21

Tato Smlouva bude ratifikována a nabude účinnosti dne dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Pekingu.

Článek 22

Tato Smlouva se uzavírá na dobu pěti let, zahájene v platnosti vždy dalších pět let, neprojeví-li jedna ze smluvních stran šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího období své přání Smlouvu vypovědět.

Sepsáno v Praze dne 7. května 1960 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a čínském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci

předsedy Čínské lidové republiky:

Cao Jin v. r.

70

VÝHLÁŠKA

ministra financí a hlavního arbitra Československé socialistické republiky

ze dne 30. června 1961,

kterou se mění výhláška o hmotných podnátech na zvýšení efektivnosti investiční výstavby

Ministr financí podle § 11 odst. 2 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického

sektoru, a podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření rozpočtovými prostředky, a hlavní arbitr Československé socialistické

Sbírka zákonů č. 70 a 71/1961

republiky podle § 190 odst. 1 zákona č. 69/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi, stanoví:

Čl. 1

Ustanovení § 15 vyhlášky č. 179/1959 Ú. l., o hmotných podmětech na zvýšení efektivnosti investiční výstavby, se mění a zní takto:

„⁽¹⁾ Nárok na zaplacení přírážek podle § 13 vzniká převzetím dokončených prací (staveb) nebo jejich samoslatné části investorem na základě zjištění, že zamýšlených úspor bylo skutečně dosaženo, nebo že k převzetí před smluvěním časem plnění [§ 13 písm. c)] skutečně došlo, a pokud jde o zlep-

První náměstek ministra:

Inž. Sucharda v. r.

šení jiných kvalitativních technickohospodářských ukazatelů, že jich bude dosaženo.

⁽²⁾ Investor je však povinen, požádat-li ho o to dodavatele ještě v průběhu provádění prací, vyplatit mu jako zálohu 30 % předpokládané přírážky, prokáže-li dodavatel, že podmínky pro její přiznání budou splněny.

⁽³⁾ Právo na přírážku musí být uvedeno v zápisu o převzetí.“^(*)

Čl. 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. července 1961.

Náměstek hlavního arbitra
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

71

SMĚRNICE

ministerstva financí

ze dne 30. června 1961,

kterými se doplňují směrnice o odměnách a přírážkách za zhospodářnění, zkvalitnění a zrychlení investiční výstavby

Ministerstvo financí stanoví podle § 11 odst. 2 zákona č. 83/1958 Sb., o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru, a podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření rozpočtovými prostředky:

Ustanovení směrnic ministerstva financí č. 130/1959 Ú. l., o odměnách a přírážkách za zhospodářnění, zkvalitnění a zrychlení investiční výstavby, se doplňuje takto:

I. Bod 8 zní:

„U ostatních přírážek než u těch, které jsou uvedeny v bodě 8, u přírážek vyplácených v decentralizované investiční výstavbě, u přírážek vyplácených poddodavatelům generálním projektantem nebo ostatním dodavateli investora se bance doklady

nepředkládají. Doklady se bance nepředkládají rovněž v těch případech, kdy jde o vyplatu 30 % přírážky ve formě zálohy podle § 15 odst. 2 vyhlášky č. 179/1959 Ú. l. ve znění vyhlášky č. 70/1961 Sb.“

II. Za bod 12 se vkládá bod 12a) tohoto znění:

„Zálohy vyplacené dodavateli podle § 15 odst. 2 vyhlášky se použije stejným způsobem, jaký je uveden v bodě 12. Dodavatel, popř. poddodavatelé mohou však použít na vyplaty přemítl a odměn svým pracovníkům ihned při vyplátě zálohy až takovou částku, která by podle těchto směrnic připadla na přemiování v případě vyplaty celé předpokládané přírážky.

Dodavatel svým poddodavatelům převádí 30 % předpokládané přírážky náležející poddodavatelům.“

II

Tato směrnice nabývá účinnosti dnem 15. července 1961.

První náměstek ministra:

Inž. Sucharda v. r.

^(*) § 167 odst. 2 zákona č. 69/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi.